

5 aprilie 2020 • **DUMINICA FLORIILOR** • **Ss. Vincențiu Ferrer, pr.; Irina, m.**

LECTURA I

Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau.

Citire din cartea profetului Isaia 50,4-7

Domnul Dumnezeu mi-a dat o limbă de discipol ca să știu să vin în ajutor cu un cuvânt celui frânt; el mă trezește dimineața, de dimineață îmi deșteaptă urechea ca să ascult asemenea discipolilor. Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea și eu nu m-am împotrivit, nu m-am dat înapoi. Spatele l-am dat celor care mă loveau, obrații, celor care îmi smulgeau barba. Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau. Domnul Dumnezeu mi-a venit în ajutor, de aceea nu am fost umilit; de aceea mi-am făcut fața ca de cremene și știu că nu voi fi făcut de rușine.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Psalms 21(22),8-9,17-18a,19-20,23-24 (R.: 2a)

R.: Dumnezeu meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?

Toți care mă văd își bat joc de mine, strămbă din buze și dau din cap:
“S-a încrezut în Domnul, să-l scape, să-l mântuiască dacă și-a găsit în el plăcerea!”
R.

Iată, mă înconjoară câinii,
o bandă de răufăcători mă împresoară;
mi-au străpuns mâinile și picioarele,
mi-au numărat toate oasele. **R.**

Își împart între ei hainele mele
și pentru tunica mea au aruncat sortii.
Dar tu, Doamne, nu sta deoparte,
ajutorul meu, grăbește-te să mă ajuți! **R.**

Voi vesti numele tău fraților mei,
în mijlocul adunării te voi lauda.

Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-l,
toată seminția lui Iacob, preamăriți-l;
să se teamă de el toată seminția lui Israel! **R.**

LECTURA A II-A

S-a umilit pe sine. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni 2,6-11

Fraților, Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu că e egal cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar, după felul lui de a fi, a fost aflat ca un om. S-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt, și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,8-9

Cristos s-a umilit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume.

EVANGHELIA

Pătămirea Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 26,14-27,66

E. În acel timp, unul dintre cei doisprezece, care se numește Iuda Iscarioteanul, s-a dus la arhieriei și le-a zis: A. “Ce-mi dați ca să-l dau pe mâna voastră?” E. Ei au fixat pentru el treizeci de arginți. Și de atunci căuta momentul potrivit ca să-l dea pe mâna lor.

În prima zi a Azimelor, s-au apropiat de Isus discipolii, zicând: A. "Unde vrei să-ți pregătim ca să mâncăm Paștele?" E. El a spus: +. "Mergeți în cetate la cutare și spuneți: «Învățătorul zice: timpul meu este aproape. La tine voi face Paștele cu discipolii mei!»" E. Discipolii au făcut cum le poruncise Isus și au pregătit Paștele.

La lăsatul serii, Isus stătea la masă împreună cu cei doisprezece și, în timp ce mâncau, a zis: +. "Adevăr vă spun, unul dintre voi mă va trăda". E. Întristați peste măsură, ei au început să-i spună unul după altul: A. "Nu cumva sunt eu, Doamne?" E. El, răspunzând, a zis: +. "Cel care și-a întins mâna cu mine în blid, acesta mă va trăda. Căci Fiul Omului merge după cum a fost scris despre el, dar vai omului acelaia prin care Fiul Omului este trădat! Bine ar fi fost pentru omul acela dacă nu s-ar fi născut!" E. Atunci Iuda, cel care avea să-l trădeze, luând cuvântul, l-a întrebat: A. "Nu cumva sunt eu, rabbi?" E. Isus i-a răspuns: +. "Tu ai zis!"

E. Și, în timp ce mâncau, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o, a dat-o discipolilor și le-a spus: +. "Luați, mâncați; acesta este trupul meu!" E. Apoi, luând potirul și mulțumind, le-a dat lor, spunând: +. "Beți din acesta toți, căci acesta este sângele meu, al alianței, care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor! Vă spun că nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua în care îl voi bea cu voi, nou, în împărăția Tatălui meu". E. Și, cântând innuri, au plecat spre Muntele Măslinilor.

Atunci, Isus le-a spus: +. "Voi toți vă veți scandaliza de mine în noaptea aceasta, căci este scris: «Voi bate păstorul și se vor risipi oile turmei». Dar, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea". E. Atunci, Petru, luând cuvântul, i-a zis: A. "Chiar dacă toți se vor scandaliza din cauza ta, eu nu mă voi scandaliza niciodată". E. Isus i-a zis: +. "Adevăr îți spun, chiar în noaptea aceasta, înainte de a fi cântat cocoșul, de trei ori mă vei renega". E. Petru i-a zis: A. "Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu tine, nu te voi renega". E. Și toți discipolii spuneau la fel.

Atunci, Isus a venit împreună cu ei într-un loc numit Ghetsemani și le-a spus discipolilor: +. "Stați aici până când, mergând acolo, mă voi ruga!" E. Și, luându-i cu sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedeu, a început a se întrista și a se tulbura. Atunci le-a spus: +. "Sufletul meu este trist până la moarte; rămâneți aici și vegheați cu mine!" E. Și, mergând puțin mai încolo, a căzut cu fața la pământ rugându-se și spunând: +. "Tată! Dacă este posibil, să treacă

de la mine potirul acesta! Dar nu cum vreau eu, ci cum vrei tu". E. Apoi a venit la discipoli și i-a găsit dormind. Atunci i-a zis lui Petru: +. "Așa, n-ai putut veghea cu mine nici măcar un ceas? Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită! Căci duhul este plin de avânt, dar trupul este slab". E. Iarăși, pentru a doua oară, a plecat și s-a rugat, spunând: +. "Tată! Dacă nu este posibil să treacă acest potir fără să-l beau, să se facă voința ta!" E. Venind, din nou i-a găsit dormind, căci ochii le erau îngreuiți de somn. Lăsându-i, din nou a plecat și s-a rugat pentru a treia oară, spunând iarăși aceleași cuvinte. Atunci a venit la discipoli și le-a spus: +. "Dormiți mai departe și odihniți-vă! Iată, a venit ceasul și Fiul Omului este dat pe mâna păcătoșilor! Ridicați-vă, să mergem! Iată, cel care mă trădează este aproape!"

E. Pe când încă mai vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece, și, împreună cu el, o mulțime mare, cu săbii și ciomege, din partea arhierilor și a bătrânilor poporului, iar trădătorul lui le dăduse un semn, spunând: A. "Cel pe care îl voi săruta, acela este; prindeți-l!" E. S-a apropiat îndată de Isus și i-a zis: A. "Bucură-te, rabbi!" E. Și l-a sărutat. Dar Isus i-a spus: +. "Prietene, pentru aceasta ai venit!" E. Atunci, apropiindu-se, au pus mâna pe Isus și l-au prins. Și, iată, unul dintre cei care erau cu Isus, întinzându-și mâna, a scos sabia, l-a lovit pe unul dintre servitorii marelui preot și i-a tăiat urechea. Atunci Isus i-a zis: +. "Pune-ți sabia la locul ei, căci toți cei care pun mâna pe sabie de sabie vor pieri. Sau crezi că n-aș putea să-l rog pe Tatăl meu și mi-ar pune îndată la dispoziție mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? Dar cum s-ar mai împlini Scripturile, că așa trebuie să fie?" E. În acel ceas, Isus a spus mulțimilor: +. "Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să mă prindeți. Zi de zi stăteam în templu, învățând, și nu m-ați arestat. Toate acestea s-au făcut ca să se îplinească Scripturile profeților". E. Atunci, toți discipolii, părăsindu-l, au fugit.

Cei care l-au arestat pe Isus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde se adunaseră cărturarii și bătrânii. Iar Petru l-a urmat de departe până în curtea marelui preot și, intrând, s-a așezat printre servitori ca să vadă sfârșitul. Arhierii și tot Sinedriul căutau o mărturie falsă împotriva lui Isus ca să-l dea la moarte, dar nu găseau, deși s-au apropiat mulți martori falși. În cele din urmă, au venit doi și au zis: A. "Acesta a spus: «Pot să distrug templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l reconstruiesc»". E. Ridicându-se, marele preot i-a zis: A. "Nu răspunzi nimic?"

Ce mărturisesc aceștia împotriva ta?” E. Dar Isus tăcea. Atunci marele preot i-a zis: A. “Te conjur pe Dumnezeu cel viu să ne spui dacă tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu”. E. Isus i-a răspuns: +. “Tu ai zis. Ba vă spun: «de acum îl veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului»”. E. Atunci, marele preot și-a sfâșiat hainele, spunând: A. “A. rostit o blasfemie. Ce nevoie mai avem de martori? Iată, acum ați auzit blasfemia! Cum vi se pare?” E. Ei, răspunzând, au spus: P. “Este vinovat de moarte!” E. Atunci l-au scuiplat în față și l-au lovit cu pumnii; alții l-au palmuit, spunând: P. “Profetește-ne, Cristoase! Cine este cel care te-a lovit?”

E. Iar Petru ședea afară, în curte. S-a apropiat de el o servitoare și i-a zis: A. “Și tu erai cu Isus Galileeanul”. E. Dar el a negat înaintea tuturor, spunând: A. “Nu știu ce zici”. E. Apoi, ieșind spre poartă, l-a văzut o alta și a zis celor de acolo: A. “Acesta era cu Isus Nazarineanul”. E. Dar el a negat din nou cu jurământ: A. “Nu-l cunosc pe omul acela”. E. Puțin după aceea, apropiindu-se cei care erau acolo, i-au zis lui Petru: A. “Într-adevăr, și tu ești dintre ei, pentru că și accentul tău te trădează”. E. Atunci a început să se blesteme și să jure: A. “Nu-l cunosc pe omul acela”. E. Și îndată a cântat cocoșul. Atunci și-a amintit Petru de cuvântul lui Isus care îi spusese: “Înainte de a cânta cocoșul, de trei ori mă vei renega”. Și, ieșind, a plâns amar. E. Iar când s-a făcut dimineață, toți arhierii și bătrânii poporului au ținut consiliu împotriva lui Isus ca să-l dea la moarte. Și, legându-l, l-au dus și l-au predat lui Pilat, guvernatorul.

Atunci Iuda, cel care l-a trădat, văzând că el fusese condamnat, cuprins de remușcare, a adus înapoi arhierilor și bătrânilor cei treizeci de arginți, spunând: A. “Am păcătuat vânzând sânge nevinovat”. E. Dar ei i-au zis: A. “Ce ne privește? Tu vei vedea!” E. Și, aruncând arginții în templu, a plecat și s-a spânzurat. Iar arhierii, luând arginții, au zis: A. “Nu este permis să-i punem în tezaur, căci sunt prețul sângelui”. E. Iar ei, ținând consiliu, au cumpărat cu arginții Ogorul Olarului pentru îngroparea străinilor. De aceea se numește ogorul acela până astăzi “Ogorul Sângelui”. Atunci s-a împlinit ceea ce a fost spus prin Ieremia profetul, care zice: “Și au luat treizeci de arginți, prețul celui vândut, care a fost stabilit de fiii lui Israel și i-au dat pe Ogorul Olarului, așa cum

îmi poruncise Domnul”.

Isus stătea înaintea guvernatorului, iar guvernatorul l-a întrebat, zicând: A. “Tu ești regele iudeilor?” E. Isus a răspuns: +. “Tu o spui”. E. Și, în timp ce era acuzat de arhierii și de bătrâni, nu răspundea nimic. E. Atunci i-a zis Pilat: A. “Nu auzi câte mărturisesc aceștia împotriva ta?” E. Dar nu a răspuns nici măcar un cuvânt, încât guvernatorul se mira foarte mult. La fiecare sărbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze un deținut pentru popor, pe care îl voiau ei. Pe atunci aveau un deținut vestit, numit Baraba. Deci, adunându-se ei, Pilat le-a zis: A. “Pe cine vreți să vi-l eliberez: pe Baraba sau pe Isus care se numește Cristos?” E. Căci știa că din invidie îl dăduseră pe mâna lui. Și, în timp ce ședea la judecată, soția lui i-a trimis vorbă: A. “Nimic să nu faci dreptului aceluia, căci multe am suferit azi în vis din cauza lui!” E. Dar arhierii și bătrânii au convins mulțimea să-l ceară pe Baraba, iar pe Isus să-l dea la moarte. Luând cuvântul, guvernatorul le-a zis: A. “Pe care dintre cei doi vreți să vi-l eliberez?” E. I-au răspuns: P. “Pe Baraba!” E. Pilat le-a zis: A. “Așadar, ce să fac cu Isus care se numește Cristos?” E. Au zis toți: P. “Să fie răstignit!” E. El le-a spus: A. “Dar ce rău a făcut?” E. Ei însă strigau și mai tare: P. “Să fie răstignit!” E. Văzând Pilat că nu folosește la nimic, dimpotrivă, agitația devenea tot mai mare, a luat apă și s-a spălat pe mâini înaintea poporului, spunând: A. “Eu sunt nevinovat de sângele acesta. Voi veți vedea!” E. Tot poporul, răspunzând, a zis: P. “Sângele lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri!” E. Atunci li l-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, biciuindu-l, l-a dat ca să fie răstignit.

Atunci, soldații guvernatorului l-au adus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul lui toată cohorta, și, după ce l-au dezbrăcat, l-au acoperit cu o mantie purpurie. Împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap, iar în mâna dreaptă o trestie și, îngenunchind înaintea lui, își băteau joc de el, spunând: P. “Bucură-te, rege al iudeilor!” E. Apoi, scuipându-l, îi lua urostia și-l loveau peste cap. După ce și-au bătut joc de el, l-au dezbrăcat de mantie și l-au îmbrăcat cu hainele lui. Apoi l-au dus ca să-l răstignească. În timp ce ieșeau, au găsit un om din Cirene cu numele de Simon. Pe acesta l-au constrâns să-i ducă crucea. Ajungând la locul numit Golgota, care înseamnă locul Craniului, i-au dat să bea vin amestecat cu

fiere, dar el, gustând, n-a voit să bea. După ce l-au răstignit, au împărțit hainele lui aruncând zarurile, apoi, așezându-se, au rămas acolo să-l păzească. Au pus deasupra capului său cauza condamnării, scrisă astfel: “Acesta este Isus, regele iudeilor”. Atunci au răstignit împreună cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.

Iar cei care treceau rosteau blasfemii împotriva lui, clătînând din cap și spunând: A. “Tu, care dărași templul și-l construiești în trei zile, salvează-te pe tine însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!” E. La fel, și arhierii îl luau în răs împreună cu cărturarii și cu bătrânii și spuneau: A. “Pe alții i-a salvat, pe sine nu se poate salva. Dacă este regele Israelului, să coboare acum de pe cruce și vom crede în el! S-a încrezut în Dumnezeu. Să-l elibereze acum dacă îl iubește! Pentru că spunea: «Sunt Fiul lui Dumnezeu»”. E. Chiar și tâlharii răstignii împreună cu el îl insultau.

De la ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe tot pământul până la ceasul al nouălea. Iar pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas puternic: +. “Eli, Eli, léma sabactáni?”, E. care înseamnă +. “Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?” E. Unii dintre cei care stăteau acolo, auzind, spuneau: A. “Acesta îl cheamă pe Ilie!” E. Și, îndată, unul dintre ei a alergat și, luând un burete, l-a înmuiat în oțet, l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea. Iar ceilalți spuneau: A. “Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-l salveze!” E. Dar Isus, strigând din nou cu glas puternic, și-a dat duhul.

Aici se îngenunchează și se face o pauză.

Și, iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților morți au înviat și, ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în cetatea sfântă și s-au arătat multora. Atunci centurionul și cei care împreună cu el îl păzeau pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplate, s-au înspăimântat și au spus: A. “Cu adevărat acesta era Fiul lui Dumnezeu!” E. Erau acolo și multe femei care priveau de departe. Unele îl urmaseră pe Isus din Galileea, slujindu-i. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob și a lui Iosif, și mama fiilor lui Zebedeu.

Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, al cărui nume era Iosif, care era și el discipol al lui Isus. Acesta, apropiindu-se,

i-a cerul lui Pilat trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să-i fie dat. Iosif, luând trupul lui Isus, l-a înfășurat într-un giulgiu curat și l-a pus în mormântul său nou, pe care îl săpase în stâncă. După ce a rostogolit o piatră mare la intrarea mormântului, a plecat. Iar Maria Magdalena și cealaltă Marie ședea acolo, înaintea mormântului.

În ziua următoare, cea care este după ziua Pregătirii, s-au adunat arhierii și fariseii la Pilat și i-au spus: A. “Domnule, ne-am amintit că acel înșelător a spus pe când mai trăia încă: «După trei zile, voi învia». Poruncește deci să fie sigilat mormântul până în ziua a treia, ca nu cumva să vină discipolii lui să-l fure și apoi să spună poporului: «A înviat din morți!» Iar înșelătorii aceasta de pe urmă ar fi mai rea decât prima”. E. Pilat le-a zis: A. “Aveți garda, mergeți și sigilați cum știți!” E. Ei s-au dus și au asigurat mormântul, sigilând, împreună cu garda, piatra.

Cuvântul Domnului

Calendarul săptămânii

5-12 aprilie 2020

5	D	DUMINICA FLORIILOR; Ss. Vincentțiu Ferrer, pr.; Irina, m.
6	L	Sf. Eutihie, patriarh al Constantinopolului
7	M	Sf. Ioan Baptist de la Salle, pr.
8	M	Ss. Iulia Billart, clg.; Dionisiu, ep.
9	J	Joia Sfântă; Fer. Ubald, clg.
10	V	Vinerea Sfântă (post și abstenență); Ss. Apoloniu, pr. m.; Macarie
11	S	Sâmbăta Sfântă; Ss. Stanislau, ep. m.; Gemma Galgani, fc.
12	D	ÎNVIEREA DOMNULUI; Ss. Sava Gotul, m.; Iuliu, pp. m.

Gândul săptămânii

“Adevărata iubire nu vorbește despre sine, adevărata iubire este cea care nu are nevoie să fie numită pentru a fi recunoscută.” (Fericitul Vladimir Ghika)